

חַת"ת לַשַּׁבַּת קוֹדֶשׁ פְּרֻשֵׁת בְּרֵאשִׁית שַׁבַּת בְּרֵאשִׁית שַׁבַּת מְבֻרָכִים מִר-חֲשׂוֹן כ"ט תְּשׁר"ה ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּמְיֵד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בְּה"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שְׁבִיעֵי עִם רִש"י

הַתּוֹרָה מוֹנֶה אֶת הַדּוֹרוֹת מֵאָדָם עַד נוֹחַ וְהַיּוֹם מְסִימִים אוֹתָם.

1. לְמַךְ (לֹא אוֹתוֹ אֶחָד שֶׁלְמַדְנוּ עָלָיו אֶתְמוֹל)

2. נַח

עַל לְמַךְ אָבִי נַח שֶׁרְתָה נְבוּאָה בְּאֶשֶׁר נָתַן לְנַח אֶת שְׁמוֹ. הָיִיתָ וְהוּא יְנַחֵם אֶת הָעוֹלָם. (יְנַחֲמֵנו)
מֵהַקְלָלָה שֶׁאָדָם קָבַל עַל הָאָדָמָה. הוּא הִמְצִיא אֶת הַמְחַרְשָׁה, כִּךְ כָּבַר לֹא הָיָה כָּל כִּךְ קָשָׁה לְהַצְמִיחַ
מִזּוֹן.

לְנַח לֹא הָיוּ יְלָדִים עַד שֶׁהִגִּיעַ לְגִיל 500. זֹאת עַל מְנַת שְׁהִילָדִים שְׁלוֹ יוֹכְלוּ גַם הֵם לְהַנְצִל מֵהַמְבוּל. גַּם
לֹא יָהִיוּ כָּל כִּךְ הַרְבֵּה כִּךְ שֶׁלֹא יִצְטָרֵךְ לְבָנוֹת תְּבָה נּוֹסֶפֶת) וְהֵם לֹא יָהִיוּ בְּגִיל עוֹנֶשֶׁן - גִּיל הָרְאוּי לְעַנֵּשׁ.

שְׁלוֹשֶׁת הַבָּנִים שֶׁל נַח הֵם שֵׁם, חָם וְיָפֶת.

הַתּוֹרָה מְסַפֶּרֶת בִּיצֵד הָעוֹלָם הַפֶּךָ לְהִיּוֹת עוֹלָם שֶׁל רִשְׁעִים.

הַנְּסִיכִים הָיוּ אֵלּוּ שֶׁהִתְחִילוּ. הֵם הִחְלִיטוּ לְהִתְחַתֵּן עִם מִי שֶׁהֵם רָצוּ, אֶפִּילוּ עִם מִי שֶׁהָיוּ כָּבָר נְשׂוּאִים.

הֵם לֹא הִתְיַחְסוּ לְנְשׂוּאֵין בְּקִדְשָׁה, וְזֶה גָרַם לְכָלֵם לְהִתְנַהֵג כְּמוֹהֵם, כְּמוֹ שֶׁהֵם רוֹצִים.

ה' חָשַׁב לְהַשְׁמִיד אֶת הָאֲנָשִׁים וְשָׁנִי מִלְּאָכִים אָמְרוּ לֵה' לַעֲשׂוֹת זֹאת, הֵם מְלַכְתְּחָלָה לֹא רָצוּ שֶׁה'

יִבְרָא אֶת בְּנֵי הָאָדָם.

ה' אָמַר לְשָׁנֵי הַמְּלָאכִים, שְׁמַחְזִאי וְעֲזָאל לְרַדֵּת לְעוֹלָם לְרֵאוֹת אִם הֵם יִתְנַהֲגוּ טוֹב יוֹתֵר. הֵם הִפְכוּ

לענקים בעולם והתנהגו גרוע בדיוק כמו הנסיכים. הם הפסיקו להתנהג לאנשים אחרים באופן אנושי, גנבו ושקרו כל הזמן.

ה' נתן להם 120 שנים כדי לחזור בתשובה, אולם הם לא השתנו. התפקיד של כל האנשים בעולם היה "לעבדה ולשמרה"- להפוך את העולם למקום מתרבת וראוי. היות שהם לא בצעו את תפקידם, אין סבה שיהיה עולם!

ה' שמח על כך שלפחות המלאיכם בשמים לא התנהגו באופן כזה נגד ה'. ה' החליט להתחיל לנהג באופן של גבורה עם בני האדם.

אבל במקום להרוג את כולם, ה' החליט להרוג רק את הרשעים, בעצם כמעט את כולם. ה' גם החליט להשמיד את הבהמות, היות וגם הם התנהגו באופן לא ראוי, ובגלל שבבעלי החיים קיימים בעולם רק כדי לעזור לבני האדם. אם אין אנשים, אין צורך גם בחיות. ה' החליט להתחיל מחדש, אבל הפעם, לברא את העולם באופן שיהיה קל יותר לעשות תשובה. הוא יתפטר כמעט מכל דבר שקיים, ובהמשך נח ומשפחתו, היחידים שנותרו בחיים, ילדו ילדים ומלאו את העולם באנשים.

תהלים / יום כ"ט לחדש פרקם ק"מ- קמ"ד

בתהלים של היום ישנו פסוק: "תכון תפלתי קטרת לפניך"- תפלתי לפני ה' היא כמו קטרת. (הרמב"ם בחר לפתח בפסוק זה את ספרו על הקרבנות).

הרבי מלמד: כשם שבאשר כהן מקטיר את הקטרת, לאף אדם אסור להיות במקום, רק הכהן מקטיר הקטרת לפני ה'.

כך גם שעת התפלה היא ענין פרטי, בינינו לבין ה'.

בנוסף, המילה קטרת היא כמו המילה קשר (בארמית קטר- הצלילים ש' וט' מתחלפים ביניהם) - חבור. תפלה היא דרך מיחדת שבאמצעותה אנו יכולים להתקשר ולהתחבר אל ה'.

תניא / אגרת הקדש סימן כ"ה (כ"ט תשרי שנה פשוטה)

בהמשך האגרת אנחנו לומדים הסבר של האדמו"ר הזקן על מאמר של הבעל שם טוב, שהמתנגדים חלקו עליו והבינו אותו לא נכון.

האדמו"ר הזקן יתן את ההסבר ואחר כך יראה כיצד המתנגדים לבעל שם טוב לא הבינו ענינים שונים הנוגעים לאמונה כפי שהם מסבירים בתורת הקבלה.

זהו אחד הדברים שגורם למחלקת ומריבה גדולה מאוד בין החסידים למתנגדים. המתנגדים טענו שהחסידים הולכים נגד התורה.

האדמו"ר הזקן מראה שזה לא נכון, ומה שהבעל שם טוב כותב היא הדרך האמתית והיחידה להבין את מה שכתבו בקבלה על אמונה (האדמו"ר הזקן גם למד זאת בשער היחוד והאמונה כמו שלמדנו בעבר).

[יש מכתב מענין מהרבי לכמה מתנגדים שצחקו על מאמר של הרבי הרי"ף, ואמרו שזו בדיחה ולא תורה אמיתית. הרבי מראה שזו באמת הדרך היחידה לאמתה של תורה. מכתב זה מדפס בספר שנקרא תשובות ובאורים וכן באגרות קודש של הרבי].

המאמר של הבעל שם טוב הוא: אם גוי מגיע ליהודי באמצע התפלה ומנסה להפריע לו, יש

לראות בכך השגחה פרטית ולנסות להתפלל חזק יותר ובכונה גדולה יותר. ה' נותן לגוי חיות ברגע זה ומאפשר לו להפריע כדי שנבין שה' רוצה שנעבד קשה יותר ונתכונן יותר בתפלה.

המתנגדים לבעל שם טוב אמרו שלא יתכן שה' נותן חיות לגוי שמנסה לבלבל יהודי באמצע התפלה! איך נתן לומר שהחיות של ה' נמצאת בתוך גוי רשע כזה?

האדמו"ר הזקן מסביר שאכן, החיות של ה' נמצאת שם, בגלות!

היום נלמד שלמרות שהשכינה בגלות, אין הכונה שה' השתנה חס ושלום, רק שה' מסתתר ומסתתר מאתנו.

ישנם ארבע עולמות רוחניים עקריים, ובעולם הנמוך ביותר ה' מסתתר יותר ויותר. כשהחיות יורדת למטה ממש עד לרמה של גוי שעושה משהו שהוא בעצם נגד ה', ה' לא רק מסתתר מאתנו, אלא הוא נמצא בגלות. ה' נותן את החיות לאותו גוי כמו אדם שנותן משהו לאדם אחר שלא אוהב, רק בגלל שהוא חייב לתת לו.

עם כל זה, החיות (וכל החיות שבעולם) היא מאת ה', שהוא אחד. ועושה זאת בדרך הזו, בגלל שרוצה להסתתר.

היום יום / כ"ט תשרי

פעם, בבית הכנסת של הבעל שם טוב במז'יבוז' קרה ספור מאוד מפיחיד.

שני אנשים שלא היו חברים כל כך טובים, התוכחו ורבו אחד עם השני, אחד מהם כל כך התעצבן, וקרא בקול: "אני אקרע אותך כמו דג".

כשהבעל שם טוב שמע זאת, הוא קרא לתלמידים שלו לבוא.

הבעל שם טוב אמר להם להניח את ידיהם האחד על כתפי השני עד שיוצא מעגל, שהבעל שם טוב עצמו חלק ממנו, ובקש מהם לעצם עינים.

לפתע, כלם נבהלו, הם ראו את אותו אדם קורע את האדם השני כאלו הוא היה דג, בדיוק כמו שאמר!

הבעל שם טוב הסביר לחסידים עד כמה צריך להזהר בכל מה שאומרים בין שכל אמירה פועלת משהו. לפעמים רק ברוחניות ומרבית האנשים לא יכולים לראות את זה קורה. אבל תמיד יש משהו שקורה.

אנחנו צריכים להיות מאוד זהירים ולומר רק דברים טובים על ואל אנשים אחרים.

ספר המצוות / מצוות עשה מ"ט

המצוה היום, **מצוות עשה מ"ט** כוללת בתוכה את הצווי לקיים את כל דיני יום הכפורים. למרות שישנם הרבה פרטים שעלינו לקיים. הם כלם פרטים של מצוה אחת. במשנה, נאמר שאם שכחו אחד הדברים כל המצוה לא נעשתה.

רמב"ם / הלכות עבודת יום הכפורים פרקים א', ב', ג'

היום מתחילים נושא חדש - עבודת יום כפור!

פרק א' - מלמד כיצד מתכונן הכהן הגדול ליום כפור.

פּרָק ב' - מַסְבִּיר אֵיךְ טוֹהר אֶת עֲצָמוֹ וְכֵן אוֹדוֹת וְדוּי וְשִׁמוּשׁ בְּשֵׁמוֹ הַמְּפָרָשׁ שֶׁל ה'.

פּרָק ג' - מַסְבִּיר עַל הַשְּׁעִיר לְעֲזָאזֵל וְכִיצַד נִשְׁלַח.

מֵאֵד מְרַגֵּשׁ לְקִרְוֵא אֶת הַפְּרָקִים הָאֵלֶּה - מְרַגֵּשִׁים כְּאֵלוֹ צוֹפִים כִּיצַד הַדְּבָרִים קוֹרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ.

דְּרָכֵי הַחֲסִידוֹת / שַׁבַּת בְּרֵאשִׁית

יִשְׁנֹו פְתֻגָּם מִהֶרְבֵּי "וּוֵי מ'שִׁטְעֵלֵט זִיק אוֹוֶעֶק שַׁבַּת בְּרֵאשִׁית, אַזֹּוֵי גֵיט דִי גַאנְצֵע יָאָר" - כְּפִי שְׁאָנוּ "מַעֲמִידִים אֶת עֲצָמֵנו" - מְשַׁתְּמָשִׁים בְּכַחוֹת מְשַׁבַּת בְּרֵאשִׁית, כִּךְ נוֹכַל לְפַעַל כָּל הַשָּׁנָה בְּאִפְּן טוֹב. לְכָל פְּרָשָׁה וְחַג יִשְׁנֵם דְּבָרִים שֵׁישׁ לְקַחַת מֵהֶם וְלַחֲיוֹת אֶתֶם בְּמִשְׁךְ כָּל הַשָּׁנָה. אִם כֵּן, מִדּוּעַ הַחֲיוֹת שֶׁל שַׁבַּת בְּרֵאשִׁית כִּה חֲשׁוּבָה לְכָל הַדְּבָרִים בְּמִשְׁךְ הַשָּׁנָה יוֹתֵר מִכָּל פְּרָשָׁה אוֹ חַג אַחֵר? הַתְּשׁוּבָה הַיָּא שַׁבַּת בְּרֵאשִׁית מְלַמֶּדֶת אוֹתָנוּ עַל הָאֲמוּנָה בֵּה'. לּוֹמְדִים כִּיצַד ה' בְּרֵא אֶת הָעוֹלָם וְשָׁכַל דְּבַר שְׁקוּרָה בְּעוֹלָם הַכֹּל מֵאֵת ה'. זֶהוּ הַדְּבַר הַחֲשׁוּב בְּיוֹתֵר שֶׁעֲלֵינוּ לְדַעַת וְהוּא מְשַׁפִּיעַ עַל כָּל דְּבַר בְּחַיֵּינוּ בְּמִשְׁךְ כָּל הַשָּׁנָה כְּלָה. כְּאֲשֶׁר אָנוּ יוֹדְעִים שֶׁה' גּוֹרֵם לְכָל דְּבַר בְּעוֹלָם לְקִרוֹת, נִדַּע שֶׁלֹּא יִכּוֹל לְהִיּוֹת שׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם שֶׁיִּמָּנַע מֵאֲתָנוּ לְקַיֵּם אֶת רְצוֹנוֹ שֶׁל ה'. וְכְאֲשֶׁר יוֹדְעִים שְׁכָל דְּבַר בָּא מֵה' לֹא נִדָּאָג כָּל כִּךְ עַל גְּשָׁמִיּוֹת וּפְרֻנְסָה וּבְרִיאוֹת וְדְבָרִים שְׁצָרִיכִים לְמִשְׁפָּחָה. נִדַּע שֶׁהַכֹּל מֵאֵת ה' וְזֶה רַק טוֹב, וְיֵשׁ אֶת הַבְּטָחוֹן שֶׁנִּרְאָה גַם אֶת הַטוֹבָה. (לּוֹמְדִים עַל כִּךְ גַּם בְּתֵנְיָא, דְּבַר שְׁנוֹתָן תּוֹסֶפֶת כַּח לַחֲיוֹת עִם שַׁבַּת בְּרֵאשִׁית וְלְקַחַת אֶת הַלְקַח מִמֶּנָּה אֵלֵינוּ לְמִשְׁךְ כָּל הַשָּׁנָה כְּלָה).

גְּאוּלָּה וּמְשִׁיחַ / מֵה לְבַקֵּשׁ?

מִקְדָּשׁ לְעֵלוֹי גִּשְׁמַת סְבַתְנוּ הָאֵהוּבָה מְרִים צִימְעַל בַּת הַרְב יוֹסֵף בְּרוּךְ ע"ה פְּרִיזְמָן

בְּהוֹשַׁעְנָא רַבָּה, הַרְבִּי חֵלֵק לְעַקַח בְּסַפְּהָ וְכָל הַחֲסִידִים הָיוּ בָּאִים וְעוֹמְדִים בְּתוֹר. פְּעַם, בְּשַׁנַּת ה'תְּשַׁמ"ח, יְלַד קָטָן הִגִּיעַ עִם אָבִיו לְקַבֵּל לְעַקַח. כְּאֲשֶׁר הִגִּיעַ תּוֹרוֹ, הוּא אָמַר לְרַבִּי "וּוֵי וּוְאֵנֵט מְשִׁיחַ נָאוּ - אָנוּ רוֹצִים מְשִׁיחַ עֲכָשִׁיו!"

הַרְבִּי עָנָה לוֹ בְּקוֹל "אָמֵן אָמֵן".

הֵיִלֵּד שָׁאֵל אֶת הַרְבִּי: מִדּוּעַ מְשִׁיחַ עוֹד לֹא הִגִּיעַ?

הַרְבִּי עָנָה לֵילֵד: "כִּיּוֹן שְׁאֵתָה הֵיחִיד שְׁמִבְקֵשׁ אוֹתוֹ. אֲבָא שְׁלֵךְ הִגִּיעַ לְכָאן לְבַקֵּשׁ בְּרַכָּה לְפְרֻנְסָה. וְכָל הָאֲנָשִׁים הָאֲחֵרִים שְׁעוֹמְדִים בְּתוֹר מִבְּקָשִׁים לְעַקַח וְחוֹשְׁבִים עַל בְּרָכוֹת חֲשׁוּבוֹת כְּמוֹ בְּרִיאוֹת, נַחַת וּפְרֻנְסָה. אֵתָה הֵיחִיד שְׁחֲשַׁבְתָּ לְבַקֵּשׁ בְּרַכָּה שְׁמִשִּׁיחַ יְבוֹא! אִם תִּגְרַם לְכֹלֶם לְבַקֵּשׁ מְשִׁיחַ, כְּפִי שְׁאֵתָה מִבְּקֵשׁ, מְשִׁיחַ יְבוֹא עֲכָשִׁו!"

(מְעִיתוֹן כְּפַר חַב"ד)